

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **R. Č.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 436/SZ/2007, č. e. 18968/2007, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 42 Cad 71/2007, resp. 75 Cad 70/2008, resp. 78 Ad 20/2011, o návrhu JUDr. Petra Prágla, advokáta se sídlem Pařížská 227/20, Ústí nad Labem, na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích a přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně R. Č. podala dne 12. 3. 2007 žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále „krajský soud“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 436/SZ/2007.

Krajský soud usnesením ze dne 19. 3. 2007, č. j. Cad 71/2007 - 11, žalobu odmítl.

Dne 24. 10. 2007 podala žalobkyně u krajského soudu proti uvedenému usnesení kasační stížnost, současně požádala o osvobození od soudních poplatků. Usnesením krajského soudu č. j. 42 Cad 71/2007 - 21, ze dne 10. 6. 2008, byl žalobkyni v rámci postupu krajského soudu dle § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), ve znění účinném do 31. 12. 2011, ustanoven pro řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu zástupce JUDr. Petr Prágl, advokát, se sídlem Dlouhá 5, Ústí nad Labem; podáním ze dne 7. 8. 2008 ustanovený advokát doplnil kasační stížnost.

O kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 5. 11. 2008, č. j. 3 Ads 102/2008 - 42 tak, že usnesení krajského soudu ze dne 19. 3. 2007 zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení; ustanovenému advokátovi přiznal náklady řízení o kasační stížnosti v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s.

Krajský soud rozhodoval znovu o žalobě rozsudkem ze dne 29. 7. 2010, č. j. 75 Cad 70/2008 - 65; rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007 zrušil; současně zrušil rozhodnutí Magistrátu města Most ze dne 19. 12. 2006, č. j. OSV/555/Nv/698/01/07/06. V řízení před krajským soudem veškerá vyjádření a úkony činila osobně; dne 24. 2. 2009 podala vlastnoručně podepsanou repliku k vyjádření žalovaného. Ve zrušujícím rozsudku proto nebylo již ani uvedeno zastoupení advokátem, který byl ustanoven pro řízení o kasační stížnosti, nikoli pro řízení o žalobě před krajským soudem. Rozsudek byl žalobkyni doručen do vlastních rukou dne 4. 8. 2010, kdy jej osobně převzala.

Proti tomuto rozsudku podal dne 29. 9. 2010 kasační stížnost žalovaný. Žalobkyně nebyla v řízení stěžovatelkou, nestíhala jí tedy povinnost povinného zastoupení podle § 105 s. ř. s., (o tom, že žalobkyně nebyla zastoupena, svědčí i to, že vyjádření ke kasační stížnosti podala osobně). Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl rozsudkem ze dne 18. 8. 2011, č. j. 3 Ads 109/2011 - 88, tak, že rozsudek krajského soudu ze dne 29. 7. 2010, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Rozsudek Nejvyššího správního soudu byl doručen žalobkyni dne 26. 9. 2011, kdy jej osobně převzala.

Vzhledem k tomu, že v řízení o kasační stížnosti nebyla žalobkyně zastoupena advokátem, což vyplynulo jak ze samotného průběhu řízení, tak z postupu soudu, krajský soud poté v novém řízení o žalobě jednal opět pouze s žalobkyní; rovněž jí doručil do vlastních rukou rozsudek ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 Ad 23/2011 - 103, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2007 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud poté v novém řízení o žalobě, v němž opět osobně veškeré úkony činila sama žalobkyně (dne 27. 9. 2011 podala osobně u krajského soudu návrh na provedení dokazování), která nebyla v řízení zastoupena (ani o to nežádala), rozhodl rozsudkem ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 Ad 20/2011 - 105, tak, že rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007 opětovně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.; rozsudek nabyl právní moci dne 5. 2. 2013.

Dne 18. 12. 2015 podal JUDr. Petr Prágl, označený jakožto zástupce žalobkyně, u krajského soudu návrh na určení lhůty ve věci vedené pod sp. zn. 42 Cad 71/2007. Odůvodnil jej tím, že kontrolou spisů před vyřazením zjistil, že ve věci bylo naposledy rozhodnuto Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 3 Ads 102/2008, kterým bylo zrušeno usnesení krajského soudu ze dne 19. 3. 2007, č. j. 42 Cad 71/2007 - 15, a věc byla vrácena k dalšímu řízení a rozhodnutí. Navrhovatel uvádí, že se zdá, a vše tomu nasvědčuje, že od té doby pravděpodobně ve spisu nebyl učiněn žádný úkon. Protože jde ve věci o sedmiletý nedodělek, má zato, že dochází k nedůvodným průtahům a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud určil lhůtu k provedení procesního úkonu; současně požaduje, aby stát navrhovateli zaplatil náklady řízení ve výši dle své úvahy.

Návrh na určení lhůty byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 2. 2016 s vyjádřením předsedkyně senátu JUDr. Markéty Lehké; uvedla, že skutečnost, že zastoupení JUDr. Petra Prágla bylo zkonsumováno zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu, dokládá i samotný postup Nejvyššího správního soudu, a to např. v řízení vedeném pod sp. zn. 3 Ads 109/2011, v němž již nebyl JUDr. Prágl uváděn jakožto zástupce žalobkyně; nebylo mu ani doručováno. Současně přiložila sdělení, které bylo zasláno navrhovateli k předloženému návrhu, v němž mu byl popsán průběh řízení, a bylo

pokračování

mu sděleno, že ve věci již bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 Ad 20/2011 - 104. S ohledem na uvedené byl navrhovatel dotázán, zda za této situace trvá na podaném návrhu.

Navrhovatel se dostavil dne 2. 2. 2016 osobně na krajský soud a do protokolu uvedl, že trvá na tom, aby Nejvyšší správní soud určil lhůtu k provedení procesního úkonu.

Z výše predestřeného obsahu soudního spisu vyplývá, že ve věci, vůči které směřuje návrh na určení lhůty, již bylo krajským soudem rozhodnuto, a to rozsudkem ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 Ad 20/2011 - 104; rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007 bylo zrušeno; rozsudek nabyl právní moci dne 5. 2. 2013.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích a přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále „zákon o soudech a soudcích“), představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Příslušný soud návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že navrhovatel není osobou, které by svědčila aktivní legitimace k podání návrhu. Jak vyplynulo ze soudního spisu, žalobkyně v dalších řízeních před krajským soudem (i Nejvyšším správním soudem) jednala osobně, nebyla tedy v řízení před krajským soudem zastoupena, ani pro tento účel o ustanovení zástupce nežádala, naopak činila veškerá podání a vyjádření osobně.

Staví-li se nyní snad navrhovatel do pozice zástupce žalobkyně, nelze potom přehlédnout, že nejenže ze spisu rovněž nevyplynuly žádné úkony, které by navrhovatel po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2008 v předmětné věci žalobkyně kdy učinil, zejména, zda např. do spisu kdy (po dobu sedmi let) nahlédl, aby zjistil stav řízení. Rovněž z jeho návrhu se podává, že je iniciován toliko z důvodu uspořádání spisů navrhovatele, nikoli z podnětu žalobkyně samotné, či ze zjištěného stavu věci ze spisu krajského soudu. Žalobkyně rozsudek krajského soudu osobně převzala, tedy jí nesvědčí žádný logický důvod dovolávat se prostřednictvím „zástupce“, který však v řízení před krajským soudem žalobkyni fakticky nezastupoval, určení lhůty k provedení procesního úkonu v řízení, které již bylo pravomocně ukončeno, s čímž je žalobkyně po několik let srozuměna.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele v souladu s § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích (a contrario); dle uvedeného ustanovení hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 3. března 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu